

community

The New Apostolic Church around the world

03/2024/LT

Eiti į pamaldas

Leidyklos skiltis

Kodėl mes einame
į pamaldas

Pamaldos

Kiekvienas turi laisvę tai
pereiti

Bažnyčios mokymas

Tikras tikėjimas turi ateitį

New Apostolic Church
International

■ Leidyklos skiltis

- 3 Kodėl mes einame į pamaldas

■ Pamaldos

- 4 Kiekvienas turi laisvę tai pereiti

■ Regioninė dalis

- 10 Pamaldos senjorams Kybartuose ir Šiauliuose
- 11 Konfirmacija Klaipėdos bažnyčioje

■ Vaikų kampelis

- 12 Mesijas ir jo taikos karalystė
- 14 Svečiuose pas Lovreana Abu Road miestelyje (Indija)

■ Doktrina

- 16 Tikras tikėjimas turi ateitį

■ Viršelio nuotrauka: Ruandos NAB

■ Paskutiniojo puslapio nuotrauka:

Ramiojo vandenyno vakarinės pakrantės NAB

Kodėl mes einame į pamaldas

Nuotrauka: Tarptautinė Naujoji apaštalių bažnyčia

Kiekvieną kartą susirinkę į pamaldas išreiškiame savo troškimą ir pasiryžimą būti su Kristumi.

Visi per savaitę patiriame skirtingus dalykus. Tačiau sekmadienį susirenkame į pamaldas išpažinti: „Aš trokštu būti pas Jėzų.“

Ir mes tai sakome sau, sakome kaimynui, sakome velniui. Taip pat liudijame ir išpažįstame savo valią, kad priklausome Kristui ir norime savo gyvenimą formuoti pagal jo pavyzdį. Per savaitę gali nutikti daug dalykų ir velnias nori juos panaudoti, kad atitolintų mus nuo Dievo. Bet tada susirenkame į pamaldas, kad aiškiai parodytume: „Ne, mes visada ieškome artumo. Galite daryti ką norite. Jūs mūsų nesuskaldysite. Norime būti kartu Kristuje ir kartu įeiti į Dievo karalystę.“

Ir kiekvieną kartą, kai Dievas mato šį troškimą ir ryžtą, jog mes siekiame šio artumo, kad norime būti su Kristumi, jis suteikia mums ypatingą palaiminimą; jis suteikia mums savo ramybę ir stiprybę.

Su nuoširdžiais linkėjimais, Jūsų

Jean-Luc Schneider

Kiekvienas turi laisvę tai pereiti

Nuotraukos: Ramiojo vandenyno vakarinės dalies NAB

Jono 10,9

*Aš esu vartai. Jei kas
eis per mane, bus
išgelbėtas. Jis eis ir
išeis, ir ganyklą sau ras.*

Mieli broliai ir seserys, esame nuoširdžiai dėkingi mūsų Dangiškajam Tėvui už tai, kad šį rytą sudarė galimybę mums čia susirinkti. Džiaugiuosi galėdamas patirti šias pamaldas su jumis. Naudodamasis proga norėčiau išreikšti gilią pagarbą ir padėką už jūsų lojalumą bei darbą. Už darbą, kurį nuolat atliekate savo išganymui ir tarnystei bažnyčioje. Sąžiningai, jūs darote puikų darbą kaip mokiniai, kaip Viešpaties tarnai, ir aš esu visiškai įsitikinęs, kad Viešpats užbaigs jūsų išganymo ir bažnyčios darbą. Jėzus užbaigs pradėtą darbą jumoje ir bendruomenėje.

Mūsų Biblijos eilutė yra ištrauka iš gerai žinomos Šventojo Rašto pastraipos. Jėzus čia prisistato kaip gerasis Ganytojas. Tačiau jis taip pat sako: „Aš esu vartai.“ Tai truputį komplikuota, nes abu vaizdiniai yra sumaišyti. Viena

vertus, jis sako esąs bandos ganytojas, o kita vertus, jis – avių tvarto vartai. Taigi, kad būtų šiek tiek lengviau, šiandien daugiausia dėmesio skirsime vartams, o ne ganytojui.

Jėzus čia sako, kad jis yra vartai į išganymą, į palaimą. Tai svarbus Jėzaus pareiškimas ir mūsų krikščioniškojo tikėjimo pagrindas. Norint būti išgelbėtam, t. y. patekti į Dievo karalystę ir turėti amžinąją bendrystę su Dievu, yra tik viena galimybė: tikėjimas Jėzumi Kristumi. Reikia tikėti, kad jis yra Dievo Sūnus, atėjęs į žemę. Turite tikėti jo auka ir tuo, kad be jo aukos jūs negalite būti išgelbėti. Jūs turite tikėti jo mokymu, Evangelija. Tai reiškia, kad neužtenka pasakyti: „Tai tiesa“. Savo gyvenimą reikia grįsti Evangelija ir tikėti, kad Viešpats sugrįš ir paims mus pas save. Be jo negalima patekti į Dievo karalystę. Tik tie, kurie tiki ir seka Jėzumi Kristumi, gali turėti ryšį su Dievu. Jėzus yra vartai – kitų vartų nėra.

Tada jis sako, kad kas jį tiki, tas įeis ir išeis. Šis vaizdinys apibūdina krikščionių laisvę. Per tikėjimą į Jėzų Kristų, į Šventąjį Vandens Krikštą bei į Šventąjį Paženklimą tikintysis išsivaduoja iš nuodėmės viešpatavimo. Per Jėzų Kristų jis pasiekia laisvę. Ir tai ne teorija. Tai mums labai

svarbu ir reikšminga, nes Jėzus sako tikinčiajam: „Štai aš atvėriau prieš tave duris, ir niekas nebegali jų užrakinti“ (Apreiškimo 3, 8). Kiekvienas, kuris yra pakrikštytas vandeniui ir Dvasia, gali patekti į Dievo karalystę ir niekas negali jo sustabdyti. Joks žmogus, jokia valdžia, jokia dvasia negali uždaryti šių durų. Tai netgi reiškia, kad mūsų išgelbėjimas priklauso tik nuo mūsų. Kiekvienas, kuris yra pakrikštytas, turi laisvę Kristuje ir turi galimybę patekti į Dievo karalystę. Ir viskas priklauso nuo mūsų. Nuo mūsų priklauso, ką nuspręsimė. Taigi, negalime sakyti: „Esame piktojo aukos. Jis buvo toks agresyvus, kad mums nepavyko išlikti ištikimiems.“ Ne, niekas negali uždaryti durų. Jei taip, tai mes patys nusprendėme pro tas duris neiti. Tai viena iš svarbiausių Evangelijos ištraukų.

Jei sekei paskui Jėzaus Kristaus pašaukimą ir buvai pakrikštytas, esi laisvas ir gali būti išgelbėtas – jei to nori. Viskas priklauso nuo tavęs. Labai guodžia žinojimas, kad tol, kol norėsime išlikti ištikimi, Dievas mums padės. Tai tikinčiųjų laisvė. Ir tada Jėzus sako: „Jei kas eis per mane, bus išgelbėtas. Jis įeis ir išeis, ir ganyklą sau ras.“ Manau, kad Japonijoje yra taip pat, kaip ir bet kur kitur pasaulyje. Yra daugybė teorijų ir mokymų. Visi jie konkuruoja su

Jėzus suteikia mums galimybę patekti į Dievo karalystę.

Evangelija. Tačiau Naujosios apaštalų bažnyčios vyriausiojo apaštalo darbas nėra patvirtinti šiuos mokymus ar sakyti: „Tas geras, tas blogas.“ Yra daug teorijų apie tai, kaip gyvenime gali tapti turtingu ir laimingu, kaip gali tapti protingu ir sėkmingu. Ir aš esu tikras, kad jei kalbėtume šia tema, niekada neprieitume prie bendro vardiklio. Kiekvienas turi savo idėją, kaip būti laimingu gyvenime.

Iš ko susideda turtas? Vieniems tai – pinigai, kitiems – laimė šeimoje. O dar kitiems tai visai kas kita. Šis apsisprendimas tikrai nėra Jėzaus ar bažnyčios darbas. Tačiau kalbant apie mūsų išgelbėjimą, vienintelis kelias į Dievo karalystę yra per Jėzaus Kristaus vartus. Tai reiškia sekimą jo Evangelija. Taigi, kalbant apie asmeninį gyvenimą, galime daryti ką norime. Bet jei trokštame patekti į Dievo karalystę, yra tik vienas būdas gauti reikalingą maistą – tai Jėzaus Kristaus Evangelija. Kas tiki, įeis ir išeis per Jėzaus Kristaus vartus ir suras išganymui reikalingą maistą. Šie vartai atveria mums galimybę patekti į Dievo karalystę. Nepaisant visų mūsų pastangų, patys negalime tapti verti.

Norėdami patekti į Dievo karalystę, turite tapti kaip Jėzus Kristus. Jis pirmasis įžengė į Dievo karalystę kaip žmogus.

Ir vienintelė galimybė mums – tapti panašiais į jį. Bet negalime to padaryti vieni. Esame vargšai nusidėjėliai ir negalime būti tokie tobuli kaip Jėzus Kristus. Taigi, visą savo viltį dedame į malonę, kurią jis suteiks mums sugrįžęs.

Tai reiškia, kad teisingai mąstome. Taigi, vienintelis būdas patekti į jo karalystę yra Jėzaus malonės suteikimas mums, esantiems jo dešinėje (Mato 25,34). Be jo malonės negalime to padaryti. Nes jis yra vartai.

Tikriausiai jau paskutinė mintis išganymo tema. Jis yra vartai, jis bus Teisėjas. Sugrįžęs jis nuspręs, kas įeis į Dievo karalystę ir kam jis suteiks malonę tai padaryti. Jis atsižvelgs į mūsų sprendimą, norą ir ryžtą. Jis atkreips dėmesį ne į mūsų nuodėmes, o į mūsų kaltę. Jis žiūrės į mūsų meilę ir tikėjimą. Ir jis bus vienintelis, kuris nuspręs, ar mus priims – ar ne. Nesijaudinkite dėl to, ką žmonės apie jus kalba. Nesijaudinkite, ką galvoja dauguma. Mums nerūpi. Svarbu, ką Jėzus galvoja apie mus ir ką jis mums sako. Visa kita nėra

*Įeikite, prašau,
per maldos vartus.*

svarbu. Net nesvarbu, ką apie tave galvoja tavo apaštalas. Nes dvasininkai irgi tik žmonės. Jie turi savo išsivaizdavimą, savo kultūrinį pagrindą. Svarbiausia yra Jėzus Kristus. Jis yra Teisėjas. Nesijaudinkite, jis neklaus vyriausiojo apaštalo, kas turėtų būti priimtas, kas ne. Kai kuriems tai paguoda. Jis žiūri į mūsų meilę, nuoširdumą ir išganymo troškimą. Jis yra vartai į išganymą, niekas kitas. Kad būtume išgelbėti, turime įeiti pro Jėzaus Kristaus vartus. Turime juo tikėti. Tačiau esame laisvi.

Kiekvieną kartą turime nuspręsti, ar norime įeiti pro šiuos vartus. Niekas negali sutrukdyti mums įžengti į Dievo karalystę. Sprendimas yra mūsų. Vienintelis būdas gauti

maisto, kurio mums reikia, kad patektume į Dievo Karalystę, yra Kristaus mokymas, kurį jis suteikia mums per apaštalų tarnystę ir Šventąją Vakarienę. Nes Jėzus pasakė: „Kas valgo mano kūną ir geria mano kraują, turi amžinąjį gyvenimą.“ Nesijaudinkite, mes dedame viltį į malonę, kurią jis mums suteiks, kai grįš. Ir mums nerūpi kitų nuomonė. Svarbiausia yra Jėzaus Kristaus nuomonė.

Taigi, tai yra esmė: Jėzus yra vartai į išganymą. Norėčiau paminėti dar vieną aspektą. Jėzus taip pat turėtų būti vartai mūsų kasdieniame gyvenime. Žinote, kartais būna situacijų, kurios atrodo beviltiškos. Esate sunkioje situacijoje ir atrodo, kad tai aklavietė. Ir jūs nežinote, kaip iš to ištrukti.

Krašto apaštalas Edy Isnugroho (Pietryčių Azija) kalbėjo apie apsisprendimą už Dievą

Panaudokime Jėzų kaip vartus ir čia. Ką tai konkrečiai reiškia? Kai esame išbandymų ar sunkiose situacijose, turėtume žinoti, kad galutinis ir tikras sprendimas yra Kristaus sugrįžimas. Dievas nori mus išgelbėti. Jis trokšta mus išvaduoti iš visų negandų ir visų bėdų bei priimti į savo karalystę.

Normalu, kad iškilus sunkumams prašome jo pagalbos. Tačiau atidžiau pažvelkime į Jėzų kaip į išganymo vartus. Visų pirma, jo pagalba yra užtikrinti, kad, nepaisant šių negandų, galėtume patekti į Dievo karalystę. Tai jo pagalba. Kai mes sergame arba serga mūsų vyrai, žmona ar vaikai, natūralu pasakyti: „Viešpatie, padėk.“ Ir čia yra vilties. Kartais Dievas atsako į tokias maldas, o kartais – ne. Ir jei atvirai, aš neįsivaizduoju, kodėl vienu atveju jis atsako į maldą, o kitu – ne. Tačiau sakau jums iš savo patirties, kad kiekvieną kartą jis suteikia pagalbą sieloms, kad jos išliktų ištikimos, nepaisant šių išbandymų ir sunkumų. Norime tai suvokti.

Taigi, Dievo pagalba pirmiausia yra padėti mums išlikti ištikimiems. Kai Jėzus buvo žemėje, jis pats atsidūrė

situacijose, iš kurių nebuvo išėjties. Ir į akis krenta tai, kad jis, taip sakant, kiekvieną kartą naudojo tuos pačius vartus. Jis pasitraukė ir meldėsi savo Tėvui. Ir tas įėjimas pro maldos vartus jam kaskart padėdavo. Kadangi jis meldėsi, jis gavo pagalbos, paguodos ir išminties, kurios jam reikėjo, kad galėtų tęsti.

Broliai ir seserys, kai atsiduriame sunkioje situacijoje, kai atrodo, kad nėra sprendimo, išėjties, prašome įeiti pro maldos vartus. Visada verta žengti pro šiuos vartus. Malda visada padeda. Taip pat įeikime per Jėzaus Kristaus vartus, kad išspręstume savo problemas. Trokštame išlikti ištikimi ir laikytis jo įsakymų. Žinau, kad tai pamokslauju beveik kiekvieną sekmadienį. Ir nepavargstu to kartoti. Šiandieninis pasaulis mums siūlo tiek daug vartų, pro kuriuos reikia pereiti, kad paliktume sunkumus. Žvelgiant iš žmogaus perspektyvos, šie vartai yra sprendimai. Tai sprendimai, išsprendžiantys mūsų žemiškus reikalus ir problemas. Tačiau taip elgdami rizikuojame savo išganymu. Nenorime žengti per vartus, dėl kurių nebesilaikysime Dievo įsakymų. Kad ir kokioje situacijoje atsidurtume, visada laikykimės įsakymų. Tai maži vartai ir sunkus kelias. Tačiau mūsų išgelbėjimas yra prioritetas. Kadangi trokštame būti saugūs, nesitenkinsime jokiais kitais vartais. Turime suvokti, kad tai labai greitai gali tapti konkrečiu: vienas mažas melas ir tada viskas tampa daug patogiau. Įeikime per Dievo įsakymų vartus.

Nukryžiuojimas Jėzui tikrai buvo aklavietė. Jis negalėjo suprasti savo Tėvo valios. Ir jam liko atviri tik vieni vartai: jis pasitikėjo savo Tėvu. Sakau tai savais žodžiais: „Mano Dieve, aš tavęs nesuprantu. Kodėl mane palikai? Bet aš tavimi pasitikiu. Aš atsiduoodu tau ir priimu tavo valią.“ Broliai ir seserys, daugeliu atvejų tai yra vienintelė išėjties iš aklavietės. Tiesiog sutikite, kad negalime suprasti Dievo veiksmų. Ir vienintelis būdas, kuriuo galime eiti toliau – pasitikėti Dievu jo nesuprantant, neužduodant jokių klausimų. Aš irgi tai patyriau, todėl žinau, kad per tuos vartus įeiti nėra lengva. Tačiau tai neabejotinai geriausias būdas išeiti iš sunkios padėties.

Yra ir kiti vartai: artimojo meilės vartai. Jėzus daug kartų ėjo per šiuos vartus. Prisiminkite mokinius, kurie jį paliko. Jėzus žengė per atleidimo vartus. Tai buvo problemos

Vyriausiasis apaštalas Jean-Luc Schneider tarnų tarpe

sprendimas. Mes taip pat trokštame eiti per atleidimo vartus. Kai kam nors atleidžiame, galime būti tikri, kad padarėme teisingą sprendimą. Niekada neklysi atleisdamas. Eikite per šiuos meilės vartus ir darykite gera, užuot atsakydami už blogį blogu. Daugeliui žmonių yra normalu atkeršyti, kai kas nors juos įžeidžia ar įskaudina. Kerštas yra lengviausias būdas. Eikime per kitus vartus – jie mažesni, bet geresni – ir už blogį atsilyginkime geru. Šie vartai veda į Dievo karalystę ir išveda iš sunkių situacijų.

Jėzaus vartai yra artimojo meilės vartai. Netgi savo gyvenimo pabaigoje jis įžengė per tuos vartus. Jis norėjo grįžti pas Tėvą. Bet jis nenorėjo eiti vienas. Jis nepamiršo nei mūsų, nei savo artimo. Jis net pasirūpino nusikaltėliu, kuris kabėjo kartu su juo ant kryžiaus. Jis rūpinosi savo žmonėmis, Marija, Jonu. Ir meldėsi už tuos, kurie jį nukryžiavo. Ir jis mirė už mus. Jis nenorėjo vienas žengti per išganymo vartus. Jis troško, kad eitume su juo. Eikime ir mes šiuo keliu, per šiuos vartus. Nenorime reikalauti Dievo pagalbos tik sau. Nebūkime savanaudiški, o kad ir kas atsitiktų mūsų gyvenime, visada rūpinkimės savo

artimuoju. Turėtume suvokti, kad nenorime būti išgelbėti vieni. Trokštame, kad kiti būtų išgelbėti kartu su mumis. Jėzus mus išgelbėjo, todėl ir norime eiti per šiuos vartus. Ir kiekvieną kartą, kai įeiname per šiuos vartus, esame palaiminti.

ESMINĖS MINTYS

Jėzus Kristus yra mūsų išganymo vartai. Jis išlaisvina mus nuo blogio, maitina ir suteikia malonę. Išbandymuose sekame Jėzaus pavyzdžiu.

Pamaldos senjorams Kybartuose ir Šiauliuose

Kovo 20 d. pamaldas senjorams Kybartuose Žodžiu iš Šventojo Rašto: „Atlaidus ir gailestingas yra Viešpats, lėtas pykti ir pilnas gerumo“ (Ps 145, 8) laikė krašto vyresnysis A. Andrijanov. Prie altoriaus patarnavo Kybartų bendruomenės vadovas evangelistas E. Gavėnia. Pamaldose dalyvavo senjorai iš Jurbarko, Marijampolės ir Kybartų NAB bendruomenių. Krašto vyresnysis balandžio 10 d. Žodžiu iš Šventojo rašto: „Tavo akys matė mane dar negimusį. Į tavo knygą buvo įrašytos visos man skirtos dienos, kai nė viena jų dar nebuvo prasidėjusi“ (Ps 139, 16) laikė pamaldas Šiaulių NAB bendruomenės senjorams. Prie altoriaus patarnavo kunigas J. Audickas. Krašto vyresnysis A. Andrijanov suteikė vestuvinį palaiminimą Radviliškio bendruomenės diakonui poilsyje Arvydui Paškevičiui ir jo žmonai Stanislavai 40-ųjų santuokos metų proga.

Šiaulių NAB bendruomenės senjorai

Kybartų, Jurbarko ir Marijampolės NAB bendruomenių senjorai

Krašto vyresnysis A. Andrijanov su Panevėžio broliais ir sesutėmis

Krašto vyresnysis aplankė rytų Lietuvos bendruomenes

Krašto vyresnysis A. Andrijanovas balandžio 28 d. Žodžiu iš Evangelijos pagal Morkų: „Žmonės be galo stebėjosi ir kalbėjo: ‘Jis visa gerai padarė! Jis daro, kad kurtieji girdi ir nebyliai kalba’“ (Mk 7, 37) laikė pamaldas Panevėžio ir Pakruojo bendruomenėse. Prie altoriaus patarnavo kunigas J. Audickas. Popietinės pamaldos Pakruojo NAB bendruomenėje prasideda 13.00 val. ir jos vyksta 2 bei 4 kiekvieno mėnesio sekmadienį.

Pakruojo NAB bendruomenė po pamaldų

Po konfirmacijos palaiminimo
su vyskupu A. Strelčiūnu

(Iš dešinės į kairę)
konfirmantai Ieva,
Goda,
Aleksandras ir Domantas

Konfirmacija Klaipėdos bažnyčioje

Gegužės 12 d. vyskupas A. Strelčiūnas Klaipėdos bažnyčioje laikė pamaldas, kuriose suteikė palaiminimus konfirmantams – Ievai Ezerskytei, Godai Mėžetytei, Aleksandrui Letukui ir Domantui Ronkui. Pamaldose dalyvavo ir konfirmantų bendruomenės iš Kretingos, Kauno ir Klaipėdos. Pamaldoms skirtas Žodis iš Šventojo Rašto: „Aš esu kelias, tiesa ir gyvenimas“ (Jn 14, 6). Prie altoriaus patarnavo krašto vyresnysis A. Andrijanov, kuris padėjo ruošti konfirmacijai ir bendravo su jaunuoliais. Vyriausiojo apaštalo Jean-Luc Schneider sveikinimo laišką konfirmantams perskaitė krašto evangelistas D. Ezerskis. Sveikinime buvo sakoma: „Visada teikite pirmenybę sprendimui, kuris gali jus priartinti prie Kristaus... Apaštalų ir bendruomenės vardu linkiu jums didelės palaimos ir daug džiaugsmo bažnyčioje. Jūs turite žinoti, kad mes labai džiaugiamės turėdami jus savo tarpe.“ Po pamaldų tikėjimo broliai ir seserys pasveikino jaunuolius ir kartu nusifotografavo.

Nuotrauka: Lietuvos NAB

Pamaldos Kretingos NAB bendruomenėje

Kretingos NAB bendruomenės maldos namuose pagaliau baigti renovacijos darbai ir tikintieji gali džiaugtis atsinaujinusiomis patalpomis. Padidintas brolių kambarys, įrengta virtuvėlė, pakeista grindų danga, perdažytos sienos, pertvarkytas apšvietimas. Gegužės 5 d. krašto vyresnysis A. Andrijanov laikė pamaldas Žodžiu iš Joelio

knygos 3, 1: „Tada išliesiu savo Dvasią ant visos žmonijos, - jūsų sūnūs ir jūsų dukterys pranašaus, jūsų seni žmonės sapnus sapnuos, o jūsų jauni žmonės turės regėjimus.“ Prie altoriaus patarnavo Kretingos bendruomenės vadovas M. Vasiliauskas ir kunigas S. Budzeika. Pamaldose dalyvavo ir Klaipėdos NAB bendruomenės tikintieji.

MESIJAS IR JO TAIKOS KARALYSTĖ

PAGAL IZAIJO 11

Šiek tiek daugiau nei 700 metų iki Jėzaus gimimo Jeruzalėje gyvena pranašas. Jo vardas Izaijas. Per jį Dievas skelbia Mesijo atėjimą. Izaijas taip pat aprašo, kaip bus, kai šis taikos Karalius įkurs savo karalystę:

Iš Išajo (Dovydo tėvo) kelmo išaugs atžala ir šakelė nuo jo šaknies duos vaisių.

Ant jo ilsėsis Viešpaties dvasia: dvasia išminties ir įžvalgos, dvasia patarimo ir narsumo, dvasia pažinimo ir Viešpaties baimės.

Jo džiugesys bus Viešpaties baimė. Jis nespęs iš to, ką mato jo akys, nei pagal tai, ką girdi jo ausys.

Bet pagal teisumą jis teis vargšus ir nešališkai išspręs krašto vargdienių bylas. Savo burnos rykšte jis smogs

smurtautojui, o lūpu pūstelėjimu
užmuš nedorēļi.

Teisumas bus jo juosmens
diržas, ištikimybē – jo strēnu
juosta.

Vilkai gyvens su ēriukais, o
leopardai – su ožkomis.

Veršiai ir liūtukai ganysis kartu, –
juos prižiūrēs mažas vaikas.

Karvēs ir lokiai

ganysis kartu, o jų jaunikliai
gulēs kartu. Liūtai ēs šiaudus

kaip jaučiai. Kūdikis žais prie
angies lindynēs, mažylis kiš
ranką į gyvatēs urvą.

Niekas nepadarys niekšybēs.

Ant šventojo Dievo
kalno nebebus nuodēmēs.
Žemē bus pilna Viešpaties
pažinimo, tarsi jūros vandenu
apsemta. Tuo metu Išajo šaknies
šakelē bus ženklas tautoms.
Tautos klaus apie jį ir vieta, kur jis
gyvens, bus šlovinga.

SVEČIUOSE PAS LOVREANA ABU ROAD MIESTELYJE (INDIJA)

Mano vardas Lovreana, bet visi mane vadina Ruchi. Man 13 metų ir gyvenu Abu Road, mažame miestelyje Radžastano valstijoje, Indijoje.

Indija yra viena didžiausių pasaulio šalių, čia gyvena 1,4 milijardai žmonių. Dauguma indų gyvena kaimo vietovėse. Iš 100 indų 67 gyvena kaime, o 33 gyvena mieste – kaip ir mano šeima.

Mano tėvo vardas Bhaskar, jis tarnauja kaip ganytojas mūsų bendruomenėje. Mano mama Aagnesh yra mokytoja ir labai atidžiai tikrina mūsų namų darbus. Ji taip pat yra mūsų sekmadieninės mokyklos mokytoja. Aš kalbu daugiskaita „mes“ – turiu omenyje mano vyresnįjį brolių Richard Paul ir save. Jam patinka žaisti kriketą, tai sportinis žaidimas su kamuoliu ir irklo pavidalo lazda. Aš nemėgstu kriketo, bet man labai patinka mano brolis.

Mūsų bendruomenė renkasi vienoje seniausių Naujųjų apaštalų bažnyčių Indijoje. Čia buvo paženklinėti pirmieji tikintieji Indijoje. Geriausias dalykas bažnyčioje man yra sekmadieninė mokykla, kurioje mokomės apie Dievą. Esame aštuoni vaikai ir du mokytojai.

Aš einu į privačią mokyklą, kuri yra visai netoli mūsų namų. Draugauju su daugybe vaikų, tačiau tik keli yra tikrai geri draugai. Mėgstu važinėti riedučiais, neseniai mokyklos riedučių varžybose užėmiau antrą vietą.

Dauguma indų valgo mažai mėsos arba jos visai nevalgo. Indiški patiekalai prieskoniuojami daugybe prieskonių, kartais jie būna labai aštrūs. Esame pripratę ir mums taip patinka. Mėgstu daržoves, ypač okra.

Mano tėvas dirba fabrike, bet šeštadieniais jis laisvas. Visada to laukiu, nes tada iškylaujame. Man labiausiai patinka Shantikunj parkas, nes jis labai didelis ir žalias, bei yra daug galimybių žaisti.

■ Ilustruota: ruda130/stock.adobe

| Tikras tikėjimas turi ateitį

„Bet ar atėjęs Žmogaus Sūnus beras žemėje tikėjimą?“ (Luko 18, 8) – Iš tiesų Jėzus nebijojo, kad jam sugrįžus nebus nė vieno, kuris juo tikėtų. Jis visiškai pasitikėjo Dievu ir žinojo, kad ateitis atitiks išganymo planą. Užduodamas šį klausimą Jėzus tiesiog norėjo pabrėžti, kokią svarbą jis sugrįžęs teiks tikėjimui. Kad patektumėte į Dangaus Karalystę kaip pirmgimiai, neužteks atgimti iš vandens ir Dvasios, jūs turėsite būti kupini tikro tikėjimo!

Tikėjimas Žodžiu

Kad būtume išgelbėti, turime tikėti į Jėzų Kristų; Dievo Sūnus atėjo į žemę, kad atneštų mums amžinąjį gyvenimą. Tikėjimas Kristumi apima tikėjimą mūsų prisikėlimu, amžina bendryste su Dievu ir nauja kūrinija. Be eschatologinės dimensijos (eschatologija – mokymas apie galutinį pasaulio ir žmogaus likimą) krikščionių tikėjimas praranda egzistencijos prasmę. Deja, eschatologinė viltis tarp krikščionių kartais atsiduria antrame plane. Kai kuriems Jėzus Kristus pirmiausia yra tas, kuris gali išspręsti jų problemas. Kitiems jis yra etikos standartas, o jo mokymas be kita ko yra nurodymas, kaip daryti gera.

Tikėjimas Dievu susideda iš pasitikėjimo jo Žodžiu. Adomas ir Ieva puolė į nuodėmę, nes netikėjo Dievo Žodžiu. Abraomas buvo palaimintas, nes tikėjo be matymo. Kadangi jie negalėjo patikėti nematydami, Zachariją, Jono Krikštytojo tėvą, subarė angelas, o Tomą – Jėzus. Tikėti taip pat reiškia laikytis dieviškosios tiesos, nesugebėjus jos racionaliai suvokti. Dievas neprašo mūsų atsisakyti visų žmogiškųjų žinių. Tačiau jis siūlo mums eiti tikėjimo keliu, kad gautume prieigą prie tiesų, kurios yra už žmogaus suvokimo ribų.

Tikėjimas sugrįžimu

Žinoma, norėdami būti priimti Kristui sugrįžus, turime tikėti jo sugrįžimu! Deja, šiuo įsitikinimu dalijasi ne visi. Nemenka krikščionybės dalis Kristaus atėjimą suvokia nebe kaip realų įvykį, kaip dievišką įsikišimą į istoriją, o tiesiog kaip dvasinį procesą, vykstantį kiekviename tikinčiame. Šio požiūrio šalininkams mintis, kad žemėje gyvenantys žmonės staiga pakils į dangų, yra utopiška. Mes esame prieš šį požiūrį. Kas yra Dievo Sūnaus įsikūnijimo

žmoguje, Jėzaus Kristaus prisikėlimo ir jo įžengimo į dangų autorius, tas taip pat gali įvykdyti mirusiųjų prikėlimą, gyvųjų perkeitimą ir jų paėmimą pas Viešpatį!

Kad tai išsipildytų, tikėjimas Kristaus sugrįžimu turi būti pagrįstas tik jo Žodžiu, o ne ženklais. Senojo Testamento pranašai labai detalai numatė Gelbėtojo gimimą ir tarnystę. Nepaisant to, šių pranašysčių išsipildymas neįkvėpė žydų tikėjimo. Kita vertus, tie, kurie tikėjo Jėzaus Žodžiu, vėliau suprato, kad viskas, ką pranašai išpranašavo, išsipildė. Biblijoje daug nuorodų į Viešpaties atėjimą.

Tačiau būtų kvaila remiantis šiomis prognozėmis bandyti nustatyti, kada įvyks Kristaus sugrįžimas, ar net apibūdinti, kaip jis įvyks. Šiandien svarbu tikėti pažadu. Kai jis pasirodys, pirmgimiai galės pasakyti: „Tikrai, viskas įvyko tiksliai taip, kaip Dievas mums sakė!“

Tikėjimo išbandymas

Pasiryžęs atskirti mus nuo Dievo, piktasis siekia sugriauti mūsų pasitikėjimą Dievo Žodžiu. Jis taip pat dirbo su Adomu ir Ieva rojuje, ir su Jėzumi dykumoje. Taip jis mus puola, ypač kai esame bėdoje, kad suabejotume Dievo Žodžiu.

Dievas leidžia tokias pagundas, nes jos gali prisidėti prie mūsų išganymo. Dievas yra visažinis – jam nereikia mūsų tikrinti, kad atpažintų mūsų tikėjimą ar atrinktų tuos, kurie bus išgelbėti. Išbandymai, kuriuos leidžia Dievas, yra skirti mums išmatuoti savo tikėjimo stiprumą, suvokti savo ribotumą ir atlikti reikiamus pakeitimus.

Šį procesą galima aptikti per visą išganymo istoriją. Senajame Testamente Dievas išbandė Izraelio žmones dykumoje (Pakartoto Įstatymo 8, 2-5), kad sustiprintų jų tikėjimą gautu Žodžiu. Jis privertė juos kentėti nuo bado, kad išmokytų juos, jog žmogus gyvas ne vien duona, bet ir Dievo Žodžiu. Jis sulaukė jiems vandenį, kad išmokytų pasitikėti savo Žodžiu. Naujasis Testamentas sako, kad pirmieji krikščionys buvo išbandyti, jog jų tikėjimas būtų sustiprintas (1 Petro 1, 6-9).

Iš šios perspektyvos taip pat turime suprasti sunkumus, su kuriais šiandien susiduriame. Paulius sako: „Visa tai jiems atsitiko kaip pavyzdys, ir buvo užrašyta įspėti mums, kurie gyvename amžių pabaigoje. Todėl kas tariasi stovįs, težiūri, kad nepultų“ (1 Korintiečiams 10, 11.12). Mūsų išbandymai neskelbia Viešpaties sugrįžimo, jie tik ruošia mus tam. Jie skirti mums išmatuoti savo tikėjimą.

Vienas didžiausių išbandymų, kuriuos Dievas žmogui kelia, yra kantrybė. Abraomas turėjo laukti dešimtmečius, kol išsipildys Dievo pažadas padovanoti jam sūnų. Praėjo

šimtmečiai, kol Dievas atsiuntė žmonėms Gelbėtoją, kurį buvo paskelbęs. Viešpats mums pažadėjo, kad jis greitai grįš, bet jis vis dar neatėjo. Ar mūsų pasitikėjimas pažadu nepalaužtas? Tikras tikėjimas priešinasi nekantrumui laiko atžvilgiu...

Tikėjimas be įrodymų

Kaip ir Abraomas, norime pasitikėti Dievo pažadu ir jo gera valia – net nepaisant išorinio vaizdo. Mes buvome mokomi, kad mūsų išganymui būtina priimti Šventąją Vakarienę. Ir vis dėlto Dievas ilgą laiką neleido mums to patirti. Kaip galima paaiškinti šį paradoksą? Mes to nežinome. Bet ar tai yra priežastis nebepasitikėti gautu mokymu? Tikro tikėjimo nesukrečia neatsakyti klausimai.

Dėl visiško pasitikėjimo Dievo Žodžiu Jėzus sugebėjo atsispirti gundytojui dykumoje. Jis tikisi, kad žmonės taip pat pasitikės jo Žodžiu. Jis nepritaria požiūriui tų, kurie prašo ženklų, kad juo patikėtų (Morkaus 8, 11.12; Jono 4, 48). Lengva patikėti apaštalų tarnyste, kai paženklintų tikinčiųjų skaičius nuolat auga. Bet kaip dėl mūsų pasitikėjimo apaštalų tarnyste, kai matome, kad kai kurios mūsų bažnyčios tampa vis mažiau lankomos?

Tikram tikėjimui nereikia jokių matomų ženklų, jis remiasi tik Jėzaus Žodžiu. Ir Jėzus pažadėjo būti su savo apaštalais iki galo!

Tikėjimas asmeniškai

Tikėjimas sukuria ypač stiprų asmeninį tikinčiojo ir Kristaus ryšį. Kristus gyvena tame, kuris gyvena tikėjimu į jį (Galatams 2, 20; Efeziečiams 3, 17). Mūsų ryšys su Jėzumi yra labai svarbus mūsų išganymui. Mes vertiname susitikimus su kitais broliais ir seserimis, džiaugiamės su jais vykdoma veikla ir su malonumu dalyvaujame svarbiuose bažnyčioje organizuojamuose renginiuose. Visa tai mus sieja su bažnyčia ir vienus su kitais. Tačiau mus gelbsti mūsų santykiai su Kristumi. Kartais Dievas mus išbando, kad galėtume nustatyti, ar tai yra Kristus, su kuriuo esame susiję. Pavyzdžiui, jis gali neleisti mums susiburti, dalyvauti veikloje, organizuoti didelius renginius ar dalyvauti religinėse apeigose. Kartais jis leidžia mums nusivilti bažnyčios nariais. Tokiomis aplinkybėmis galime išbandyti asmeninio ryšio, kuris mus sieja su Kristumi, tvirtumą!

Vėlgi, Dievas neišbando mūsų taip, kad parverstų ar pažemintų. Jis trokšta, kad tinkamai įvertintume savo tikėjimą ir galėtume reaguoti, kol dar ne vėlu. Tinkama reakcija yra ateiti pas jį nuolankiai ir pasakyti: „Tikiu! Padėk mano netikėjimui!“ (Morkaus 9, 24). Dievas visada su malonumu patenkins šį prašymą!

Galime atpažinti Dievo išbandymus net sielvarte. Jis taip pat suteikia mums galimybę išbandyti savo tikėjimo stiprumą. Patikrinkime save be pagražinimo ir nuolankiai prašykime Dievo sustiprinti mūsų tikėjimą. Jis tai padarys. Nes, kaip rašė apaštalas Paulius, „[iki šiol] jums tekę išmėginimai tėra žmogiški. Dievas ištikimas. Jis ne leis jūsų mėginti virš jūsų jėgų, bet padarys, kad galėtumėte atlaikyti išmėginimą“ (1 Korintiečiams 10, 13).

Leidykla

Leidėjas: Jean-Luc Schneider, Überlandstrasse 243, 8051 Ciurichas/Šveicarija

Leidykla Friedrich Bischoff GmbH, Frankfurter Str. 233, 63263 Noi-Izenburgas/Vokietija

Redaktorius: Simon Heiniger

Apžvalga

- 07.07.2024 Kyjivas arba Lvivas (Ukraina)
- 14.07.2024 Lubumbašis (Kongo DR)
- 19.07.2024 Jerevanas (Armėnija)
- 21.07.2024 Tbilisis (Sakartvelas)
- 28.07.2024 Memingenas (Vokietija)
- 16.08.2024 Mvanza (Tanzanija)
- 18.08.2024 Dar es Salamas (Tanzanija)
- 14.09.2024 Kinšasa (Kongo DR)
- 15.09.2024 Kinšasa (Kongo DR)
- 22.09.2024 Ostermundingenas (Šveicarija)
- 27.09.2024 Santa Krusas (Bolivija)
- 29.09.2024 San Paulas (Brazilija)

New Apostolic Church
International

